

LO SOMATENT

DIARI REGIONALISTA Y D' AVISOS Y NOTICIAS

Any XIV

Reus Dimarts 13 de Juny de 1899

Núm. 3.918

PUNTS DE SUSCRIPCIÓ

En la Administració d'aquest diari i en les principals llibreries d'aquesta ciutat y de fora.
En Barcelona, litografia Mallorquí, carrer Junquera, 6.
No's retornen los originals, encara que no's publicin.

Administració y Redacció

PLASSA DE LA CONSTITUCIÓ, (PORXOS)

PREUS DE SUSCRIPCIÓ

Reus, un mes. Ptas. 3.00
a provincies trimestre. Ptas. 3.60
Extranger y Ultramar. Ptas. 4.00
Antunes, à preus convencionals. Giornalino mensual de

Farmacia Serra

12 ANYS

de continuades curacions y d'una acceptació general, son les millors probas pera demstrar que 'l

XAROP SERRA

Oberta tota la nit

es lo millor remey pera combatire per crò-nica y rebelde que sia tota classe de.....

MOS

La que paga més contribució de la província.

Esparrachs d' Argenteuil

ELECTRA REUSENSE

Se 'n venen diariament á la botiga d' EN GAMBÚS, ca-rrer de Vilá (Bou, núm. 12).

Suministre de forsa ab ELECTRO-MOTOR

Aquesta Societat suministrará forsa motris ab ELECTRO-MOTORS als industrials que ho sollicitin. Los Motors de corrent continua à la vegada que extraordinaries condicions d'economia en lo cost de compra y consum, reuneixen las de marxa silenciosa, gran llimpiesa, espay reduxit y facilissim maneig, ventatges difficults d'obtenir ab altres sistemes. Tenen marxa senzillament variable y ab un simple moviment de palanca se regulan y cambian à voluntat, las velocitats mínima à màxima.

Los gastos d'oli pera son engrassament y los desgasts, son tan insignificants, que poden en realitat considerarse com nuls.

En aquestes oficinas se facilitaran cuanta classe de datos sian necessaris.

Reus 9 Juny 1899.—Per la Electra Reusense, LO DIRECTOR.

DOCTOR J. MIRÓ

OCULISTA

Consulta en Reus: Los dilluns y divendres de dos à cinc de la tarde, Arrabal de Santa Anna, 1, primer.

A Tarragona: los demés dies de deu à una del matí y de tres à cinc de la tarde, havent fasladat son gabinet al mateix carrer de la Unió, 7, primer.

Secció doctrinal

Lo temps passa y ensenya

Sí, lo temps passa y ensenya. Ara fa uns quants anys, en vida del gran Cánovas, los alemanys se pro-pàssaren una mica en aquells isles que duhen per nom les Carolines, y el orgullo español ho prengué tan pel fort que ab una mica més teniam que havérnoslas ab los hulans que derrotaren als francesos. (No hi hagué poca saragata à Madrid alashoras. Feren micas del escut tudesch, trencaren los vidres de la embaixada y feren altres estropicis que feren rumiar als de Berlin, les quals no volgieren embolicar-se en una guerra per quatre rocas salvatges que després podrían tenir per quatre quartets, com fins à cert punt les tenen ara.

Efectivament, ara resulta que las Carolines y las Palau y las Marianas, que may desde l'ellur descubrimient nos han servit per altra cosa que per fer-nos gastar diners, han sigut vendudas al tudesch per vint y cinqu milions de pessetes, y tots nos hem quedat sorpresos, pero contents. Traure tantis dinars d'una cosa que no ns servia de res, y que 'ls yankis, si cosa que no ns servia de res, y que 'ls yankis, si haguessin volgut, s'ho heurien quedat de franch, es un fet tan admirable que tots los espanyols nos hem quedat tocabat y hem admirat, encara que d'aposterior, la gran sabiduria d'en Sagasta, que es lo verdader y legítim autor d'aquesta transferència. Lo qual vol dir al capdevall que l'orgullo español va decididament de capa caida. Tot los qui ns hem estat negat

ca nación espanyola tant sols ab arguments bélics cay-gués del ase à cavall del qual ha fet tantas campanyas à lo Sancho Panza. Los canons d'en Dewey ensenyan que 'l temperament guerrer atribuhi't als espanyols era una cosa purament històrica, ó tal vegada no més que fabulosa, y, després de lo de Cavite y lo de Santiago de Cuba, apenas se 'ns ha quedat l'honor de la española in'anteria, que es muy buena porque si. En Dewey nos demostrà que la raho del perque si no es sempre la que val.

D'allavors, d'aquella memorable jernada del 1 de Maig de 1898 en la badia de Manila, data lo fet de que l'orgullo español haja perdut los brios. Alashoras, digan lo que vulgan, la majoria dels espanyols ja ho donà tot perdut y lo demás que vingué foren paixos calientes y cordials per amagar l'agonia de la moribunda Espanya colonial. Diulen que Mac-Kinley y 'ls seus confreres no pensaren de moment en quedàrselas las Filipinas, pero que després ho vegeren tan fahedor que no volgieren perder la conjuntura. Nosaltres hem estat y estém encara que las volgieren d-sde 'l primer, pero que, per no alarmarnos tant y darnos per graus la pòcima, ho deixaren per última hora. Estém convensats de que, al formular lo tractat de pau, ja teniam aquesta al pap y que en Sagasta ho sabia.

Quan nos ho digueren à las derreries que las Filipinas havien de passar à poder dels Estats Units fèrem encara l'enfadat y 'ns esgarriarem una miqueta, no de bon tros tant com hauríam fet un any avans; pero ja calia preguntar si era el orgullo ó el egoisme español lo que protestava. Perque 'ns sembla à nosaltres que, en general, la nostra indignacion venia dels pochs quartets que 'ns en donavan. Vint milions de dollars, y 'ls donavan un imperi, un verdader imperi compost de moltes, moltíssimes islas, com deya un ministre de Ultramar que ne las havia contadas! Los yankis creyan que ja 'n davan prou y encara algun ho regatejava allà de primera forta. X, ben mirat, es llògich que la

à Washington, y no sense fonament, perque veja, si a haguessen dat menys... no 'ns hanriam venfat gayre més y 'ls yankis n'haurian escapat encara més baratet, subvencionat en rebates d'impuestos el s-

Ara compara la gent y diu: de cincs à vint van quinze y quinze son les tres quartas parts de vint, de manera que les Carolines, Palau, etc., e' testimoni en la quarta part de las Filipinas, lo qual es cosa absurd, perque les Filipinas valen hon xich més. Pero, com tot s'ha de considerar à Espanya relativament, resulta que, comparant preu ab preu, la venda de las Carolinas nos surt un negoci rodó y acredita d'especulador de primera al inmortal Sagasta y als seus companya màrtirs. Sobre tot si s'hi atgeix en totas aquelles tornas que 'ns hi posen los alemanys, allò dels dipòsits de carbó de la nació mas favorecida, etc., tot lo qual ja saben los compradors que, tractantes dels espanyols, poco cosa significan. Y, veja, ningú e' n'ha indignat d'aquesta venda, d'aqueix pedazo de patria llençat al vent, y sembla que tots nos hem fet un gran pes de sobre. Lo temps passa y ensenya.

En Prim—Den lo perdó—diuhen que 's'volia rendre Cuba. Los yankis en aquell temps nos la pagaven tant bé que deyan los qui estaven enterats d'aquestas coses que ab lo que nos en donavan podíam extingir le deute del Estat y encara 'n sobrava. Dels qui a les horas may s'hi haurien avingut quants n'hi deu haver que ere pendrian que ho hagués fet; No sabéta si 'n Prim deixà de ferlo per no topar ab el orgullo español ó per altres dificultats que trobaria en son camí y que à nosaltres no 'ns constan. Pero ja estém conformes tots en que, si ho hagués fet, no hauria regenerat à l'Espanya, perque aquesta empresa no deu never encara lo quic d'embestir, pero si que 'ns hauria estalviat més de quatre disgustets y dues quantes vergonyas. Los qui avans haurien fet verser la súltima gota de sangre y 'ns hauria fet gaster la última pesta avans que perdre un sol pedazo del suelo patrio, un sol florín de la corona de Castilla; los mateixos que ferent carà à n' en Bismarck y feren malbé l'escut germànic ara ho troban tant natural que doném per una quanta milions las Carolines, y les entreguem així, sense pensarhi gayre, en lo precis moment en que las nacions europeas tenen tant empenyo en posar le peu en aquelles terras del extrém Orient per lo que s'hi hei de ventilar algun dia. Ab aquest fet sembla que renunciem talment al dictat d'Estat europeu y que reconeixem la nostra impotència començació continental. Veja, que el orgullo español está verdaderament de baixa y que nosaltres teníam raho quan deyan que 'l tel orgull era injustificat y 'ns havia de portar grans desgracias y mes grans vergonyas. Lo temps passa y ensenya, y 'ls ha ensenyat a tots aquells patriotes de la marxa «Càdiz» que les grans nacions no són aquelles que mostren lo seu valor ab desbaixas populars y música de sarsuela, sino las que van solidar de lluri poder à la quieta, sense escossalls ni fanfarrotas, y esperan pacientment l'ocasió de demostrar lo gran de progrés à que las ha manades llur porfia y constància.

La premsa plemany aproba ab calor la vinya de las nostres últimes colonias oceàniques; la regeneració interior nos obliga à reconcentrar les nostres forces y fem bé en desforns de cabos sueltos. Algun diari de Berlin opina que encara 'ns queda una porta oberta per prosperar colonialment y es Fernando Po, ab les demés illes africàs, pero 'l tel diari no debia saber que, segons dinhen, també à Guillem II y al seu govern li fan dentista aqueixas possessions del golf de Guinea que tenim tant ó més desenydades que les altres. «Que faréme las vendré o què? Los espanyolissims no 'ne han dit encara la llur opinió sobre 'l particular. Nosaltres, si creguessim en la regeneració derrerament tant bascante y que lo pitjor que té es que la volen fer els mateixos polítics que han causat la degeneració, diríam egardemla; era, com 'n hi

creyém gayre en aqueixa regeneració, nos recordem de les experiències y... callam. Fernando Poo ho podrà esser encara una font de prosperitat, però quan-
tas coses s' haurian de mudar de lloc per lograrho! Avuy per avuy, en comptes d' endressar les iniciati-
ves a facilitar l' explotació d' aqueixos últims terrosos fértils que 'ns quedan, preferim encare darnos fums de gran nació, artillar les costas, reconstituir la dit-
xosa marina, que es la pesadilla secular del espanyol, y gastarnos milions y més milions en aparatos y fan-
farriás que 'ns acabarán d' esdevenir. Voleu que 'l nostre destí sia el de soldats, quan son ja tants, y no precisament nosaltres, los qui han demostrat ab la verdadera història à la mà que l' espanyol per lo que meus es bo per sorge. Si es qui han entrat de nou en l' administració pública baix lo títol de regeneradors les enfilan per qui, que 'ns cal esperar dels degene-
rators?

Valdrà la pena d' aprofitar les ensenyances del temps y utilitzar aquesta treva que dona lo patriotisme per entrar resoltament en lo camí d' una reforma decidida de costums polítics, considerentnos resoltament com una nació cayguda que no pot somiar ja en glories ni en llorers y que ha d' enginyar-se, si os plau per forsa, per guanyar y aumentar lo pà de cada dia, en mitj de la major modestia y de l' obcuritat. Pero això gaudi 'ls ho fa entendre als hijodabogos de la meseta central? Lo temps passa y enseny, pero no aprenen res los qui estan convencuts de que han nascut enseñats y no 'dignan anar à estudi. Ja 'l han adunat al orgullo espanyol, pero estém segura de que no l' han mort. Per això parlém de treva, porque com una treva considerím l' abstinença actual. Estém convencuts de que 'n no esser que vinga John Bull y 'ns ensenyi les oreilles traduïnt allò de las nacions moribundas, aviat hi tornarem à esser à la marxa de Cádiz y 'ns tornarem à batre ab qualsevol pel mateix orgullo, servint de pretext qualsevol cosa, l' empenyo en conservar qualseviga roca improductiva, com, verbigracia, el Peñón de la Gomera que 'n Castellar no volia abandonar. Per això y de tot lo demés que 'ns queda, per tréurens decididament de prop nosbre l' esca del pecat. Si no, el temps, passant y ensenyant, arribarà à ensenyarnos més de lo que voldriam.

Las Corts regeneradoras

Es un espectacle lamentable. Se reuneixen per un mes; lo país està desgavellat; ciemjan los mateixos polítichs per la reorganización de tots los serveys; la cuestió econòmica se presenta terrible de resoldre, los plans del ministre estan per estudiar, res se'n sab; lo país està impacient, sense fe, no pot ni sab com pagar los impostos; la intervenció estraniera amenaça y las Corts... mirénseles.

Tot lo Gobern d' un país, quatrecentas persones, les mes graves, les mes sàbias o las que tindrian de serlo, s' entretenen en discutir, un, dos, tres dies, la conducta passada d' un dels sectaris, menut disperder de la política, que nos ha fet perdre las colonias... com tots los demés de la casa, menos important encara per la seva insignificancia.

Y ab quins escàndols, senyors! Y quina falta de criterio y de serietat en tots, tots absolutament!

Y sisix aniran passant los dies y mesos. En escàndols de famílies de poch més o menys, abarallantse y entrebancantse pera disputar qui ha pres lo plat més plèo o la poma més grossa o més madura. Y tot, tot sense fer y sense resoldre, tot en desordre, tot de dalt à baix,

A l'última hora, de qualsevol manera, com vulga l'últim de nostres desastres hisendistes ó l'últim dels seus empleats, resoldràn sense mirerlos tan sols, los impostos, que seran la ruina de tantas y tantas famílies y de tants pobles, de quin resultat d' pendeix potser la desaparició del Estat espanyol. Estém ben acabats!

Informació de Madrid

La Comissió d' actes del Congrés donarà demà, à las deu de la nit, audiència pública pera escoltar, als interessats en las actes de Barcelona.

Las impugnarà 'ls senyor Junoy, qui, segons se diu, entre altres ilegalitats, se proposa demostrar la dels nombraments dels presidents de las «mesas» electorals.

Sembla que 'ls senyors Junoy serà breu en la seva impugnació.

Sembla també que aduhirà arguments de gran forsa.

S' ha fixat la feixa de la segona quinzena del pròxim setembre, pera celebrar lo quint Congrés socialista.

Lo dimars se celebrarà al Palau Real una recepció pera conmemorar lo centenari d' en Velázquez.

L' orquestra que penderà part en la festa palatina, està dirigida per lo mestre Pedrell.

Lo dimecres s' inaugurarà l' estàtua del eximi pintor i qui acte assistirán la Reina y 'l cos diplomatic.

Avuy ha arribat lo diputat republicà per Valencia, senyor Blesco Ibañez.

Ha declarat que demanarà demà à primera hora la paraula en lo Congrés, avans d' aprobarse l' acta, à l' objecte de defensar al senyor Morayta.

Farà ademés en lo Congrés la declaració de que

'ls republicans de València varen votar ab entusiasm al senyor Morayta, prque aquest representava la oposició més radical al clericalisme y al general Weyler.

Se diu que 'ls senyors Silvela y Pidal han celebrat avuy una conferència pera que procedeixi de mà la majoria ab un criteri fixo y concret al repetirse la votació sobre l' assumptu de l' admisió ó exclusió d' en Morayta.

Ha arribat à Madrid lo Marqués de Cerralbo.

Espurnas

A Madrid bi caygué una gran pedregada. Diuen los de per allà que bi ha fet molt mal.

Y nosaltres preguntém abont serà aquet mal à Madrid, ó be als contribuents del resto d' Espanya?

Per que serà veritat que tots tindrém de pagar los plats y 'ls vidres trencats à la Villa del Oso y del madronyo y teatre de la gran farsa espanyola.

La filoxera segueix destruïnt vinyas.

Los impostos y recàrrechs aumentant.

Lo poble; manso que manso.

Abont son las cantians que 's cobraren pera l' arbitri filoxera? A la butxaca dels empleats que pera fer veure que 's feya alguna cosa se nombraren.

Y 'ls enginyers, que tenien pera la extinció d' la plaga? Están filoxerats.

Y 'ls propietaris perjudicats? Amagats à casa seva, sense la dignitat suficient pera sacudirse l' albarda y serrie que fà tan de temps que portan y que sembla que ho fan ab gust.

Lástima que no se 'ls paga denar una racció de llenya.

Potser al últim se bellugarán.

CRÓNICA

Observacions Meteorològicas

del dia 12 de Juny de 1899

FACILITADAS PER D. RAMON GISPERT

Horas d'obser- vació	Baròmetre aneroide	Grau d'hu- midat	Pluja en 24 horas	Aigua evap. en 24 h.	Estat del cel	Observa- cional
9 m.	755	71		6'3	Ras	
3 t.	754	68				
<hr/>						
Horas d'obser- vació	TEMPERATURAS		VENTS		NUVOLS	
	Màxima	Mínim.	Ter. tip.	direcció	classe	can.
9 m.	Sol. . 42	14	23	S.	Gumul	0'2
3 t.	Sombra 30		27	S.		0'3

Bona nova.

A Reus coneixem un individuo que no havent sigut mai, ni figurat com a regionalista, es actualment polaviejista.

Y sembla que à causa de nostre suelto de crònica d' avans d' ahir, se dona de baixa del diari.

Si realment serà dels purs!

Ab lo temps ho sabrérem.

Per are, lo General pot tenir confianças.

Ahir à les deu de la nit caygué un petit ruixat que durà pochs moments, quedant desseguida lo cel estrellat.

En lo tranvia que surti en la tarda d' ahir pera Salou, una parella de la Guardia civil feu que no s' permetés l' anar passatgers à las plataformas tenint lloch à dintre del cotxe y quan no havia puesto, que no ocupessin aquelles mes de quatre individuos.

Aplaudim la disposició per ser la mateixa justa y suposém legal; més encare seria molt més just que tals prevencions no 's prenguessin solzament ab lo tranvia sino que 's fessin extensivas als cotxes que fan la carrera desde nostra ciutat à pobles veïns, à las pederosas empreses de ferro-carrils y sobre tot als molts carros que dormint los carreteres y ab bocoyas à polseras, recorren las carreteres ab gràve peril no solzament d' aquests sino dels demés carruatges que liurement deuen transitar.

Las dulsaynas y timbals ahir nit nos anunciaren la vigília de Sant Antoni, donchs los vehins del carrer de Sant Antoni al celebrar la seva festa ne fan participar à tots los vehins, fent recorrer als dulsayners tota la població.

Sabém que pera avuy, festa de Sant Antoni, de bon matí, se dispararà una tronada al carrer y que à las deu en la Iglesia parroquial de Sant Francesch s' hi celebraran uns divins oficis.

A la tarda al mentat carrer de Sant Antoni s' hi organizaràn varijs jochs de cucanya, y à la nit se dispara'll bonichs focs artificials. A més se farà l' acostumat ball.

Los carrers de Sant Antoni y Sant Jaume estarán engalanats ab salomons, cadenes y banderetas.

Llegim en «La Actualidad» de Valls:

«Es esperat lo dia 13 del corrent en la veïna ciutat de Reus, nostre respectable y estimat amic y compatriota, lo general d' Inginyers de la Armada, D. Andreu A. Comerma, qui 's proposa passar lo dia al costat de nostre compatrioti lo diputat provincial D. Anton Serra y dels numerosos amics ab què compta en diua ciutat.

Lo dia 14 se traslladará nostre ilustre paisà à Tarragona, passant després à questa ciutat si l' objectiu

de son viatge li permet estar, com desitjém, alguns días entre nosaltres.»

Segons notícies shir havia de pendre possessió de son càrrec lo nou Delegat d' Hisenda d' aquesta província don Francisco Morcilla.

Si realment n' ha pres li desitjém que de son pas per aquella oficina ne deixi bons recorts pera 'ls contribuents, donchs lo que es lo que l' ha precedit los ha deixat bastant amargants y tot, potser, per no haver obrat à iniciativa propria, que es lo mal pitjor pera un funcionari de la categoria del càrrec de que parlém.

Llegim en «La Provincia de Tarragona»:

«Se 'ns diu que en vista del suelto insertat en un de nostres últims números, alguns pares dels alumnes, que acaben d' estudiar lo primer any del batxillerat, pensan celebrar una reunión pera acordar se nombri una Comissió que s' encarregui de redactar una exposició al senyor Ministre de Foment, protestant de la retroactivitat que entranya lo nou plan d' ensenyansa pera dits alumnes, y solicitant quedí sens efecte la consabuda disposició. Ademés se dirigirán als senadors y diputats de la província suplicantlos apoyin en las Corts tan justa pretensió.»

Sembla ser que dintre de pochs días dictarà, lo senyor Gobernador civil de la província, una circular preventiu als Ajuntaments morosos en lo pago dels habers als mestres d' instrucció pública, son intent de procedir sense contemplacions fins lograr que 's fassin efectius tots los atrassos.

Segueixi, lo senyor Luengo, ab tota energia per aquest camí, que es lo que deu seguir tota autoritat gelosa en lo cumpliment de son deber y tinga la seguritat que obtindrà grans y merescuts elogis per sa gestió.

S' ha disposit que s' admitin ab franquicia de drets los paquets, plechs y paquets postals, que 's dirigeixin els barcos extranjers parats en ports espanyols.

Llegim en «La Provincia de Tarragona»:

Per real ordre que publica lo «Díario Oficial» y com aclaració als preceptes consignats en lo Còdich de justicia militar y llei de reclutament, se disposa que als individuos subjectes al servei militar no se 'la autorisi pera contraure matrimoni fins que passin à la tercera situació, ó sia à la de reserva activa, sent baxa en files, no expedintselfshi, per lo tant, lo certificat de solteria fins que estiguin dintre de la dita situació militar.

Ab gust hem sapigut que pera 1900, se publicarà l' «Anuari Riera» ab los datos d' industrials y comerciants, ampliats à tota la Península y Balears. Sens desitjos de criticarlo, opinem que es l' únic que l' hi faltava à dita important publicació pera resultar del tot interessant à tots los espanyoles y à mes als molts extranjers que a Espanya tenen relacions comercials.

Llegim en un diari de Tarragona:

«L' Excm. Sr. Gobernador Civil de la província, D. Manuel Luengo, 'ns participá shir que de deu à onze, del matí rebrà en audiència pública tots los dies de treball, estant visible à totas horas pera las autoritats, això com per las personas quals assumptos sien de verdadera urgència.

Las horas d' oficina en aquelles dependències s'eran de vuit del matí à las dues de la tarda.»

Lo recaudat ahir en la Administració de Consums d' aquesta ciutat per diferents espècies, paga à pes 1238'76.

Llegim en «La Provincia de Tarragona»:

«Lo temps se 'ns mostra en extrem calorós. Per la tarda lo sol s' amagà aprofitant nostres vehins pera anar al passeig à disfrutar lo poch ayre que corria, per quin molts los passeigs se vegueren animadissims.

«El Repatriado», drama en un acte, original de don Joseph Tous estrenat lo dia 11 de Juny en la societat «El Alba».

Es aquesta una obra de poca forsa. No té casi 's pot dir argument, tot se redueix à un repatriat anèmic que al arrabar à sa llar, en lo precís moment en que sa mare l' invoce; que troba à faltar lo seu pare per haverse mort; morint al final ell també.

Ab tan poca trama no 's pot escriure cap obra teatral d' efecte y això es lo que li ha passat al senyor Tous; per altre part la presentació dels personatges està bastant mal dibuixada. La entrada del «Repatriat» es freda, migrada, te poch sentiment, l' estat d' ànim d' una mare que després de plorar tant à son fill y que mentrest està pensant en ell se li presenta sobiadament, ha d' esser un altre. Tots los personatges que intervenen en lo desenvolupament s' eniguen lo «Repatriat» y dos amics d' aquest que entrant en escena solsament per allargar l' acte, adoleixen també del mateix defecte. Se veu que l' autor no 's estudià a fondo, psicologicament, las figures que fa parlar, solamente s' ha cuidat de ferlos dir en llargs pàrrafos y monòlegs, que 's pobres sols d' mèrit perquè no tenen trets duros; que si

les riques haguessin d'anar á servir que de guerres no n'hi hauria, etc. etc., y acaba l'acte maleïnt als que tenen la culpa de la guerra.

Tot això no es pàs nou y es més propi per dirlo en les columnas d'un periòd ch que posa ho en boca dels personatges d'una obra teatral. No obstant hi ha algun tròs ben locat y que arribassà comoure al públic. Lo llenguaje deficient comprehensible molt bé que l'castellà no es pas la parla del autor.

L'execució bastant fluix; solzament se distingí la senyora Canaval, puig lo paper de «Repatriat» es casi he l'més important y no s'amolla á les facultats del senyor Cubells que no obstant feu lo que pogué pera sor ir ayós.

De tots modos felicitem al senyor Tous y l'enhorabona perque continuhi.

La vetllada necrològica celebrada ans d'ahir en lo «Círculo Republicano Histórico» se vegé favorecida per escassa concurrencia.

Ocupavan lo lloc de la presidencia los senyors Pallejà, Mata (D. Eugeni), Briansó y Piñol.

Los senyors Pallejà, Rovira y Salleres, pronunciaren discursos ensalzant l'obra d'Castellar.

Llegirei treballs originals los senyors Mata, Bollart, Pallejà, Pons y Sardà y los senyors R. Pallejà, Pallejà y Salvadó ho feren de treballs originals dels senyors Gras y Estas, Lluís Quer y J. Güell y Mercader respectivament, tots dedicats a D. Emili Castellar.

Alternant ab los números literaris tocà algunes pessases amb molta afinació un quarteto compost dels senyors Domingo (piano), Ramón (armonium), Pallejà (viola) y Pujol (violoncello).

Lo senyor Briansó tancà la festa fent un resum de tot lo que s'havia dit y un estudi de las facultats intel·lectuals d'aguns individuos dels que prengueren part en la festa donantloschi al ensembs algunes consells. Digué també que estava content de veurehi una representació dels republicans de la fusió puig que demostrava que estaven conformes en la idea dels republicans de Castellar ja que son programa es l'únic que pot portar la República. Y donant las gracies á tots tancà la festa.

La secció dramàtica de «La Palmera» posà en escena lo bonich drama «Un manresa del any 8».

La execució que los joves aficionats donaren é dit drama fou regular puig se nota falta d'assaigs per part d'algún individuo.

Procurin estudiar fo'sa y no dubtin sortir bé de la seva empresa puig tenen facultats sobradades.

Los divertits socis de la societat «El Brinco» celebren al mitj dia d'ans d'ahir una festa íntima ab un tech.

A la nit tingueren lloc en l'espaiós rafal de la mateixa un ball ab música.

La banda de música que tocà en lo Café d'Espanya fou molt aplaudida, fent repetir lo numerosos públic que hi havia en lo local de dit establimet totas las pessases del programa que ab molta justesa y afinació executà dita banda.

Secció oficial

Gremi d'embocadors de vins

Constituït lo gremi segons lo Reglament de 28 de Maig de 1896 y efectuat lo repartit segons l'article 94, en cumpliment del article 97, lo qui suscriu te l'honor de convocar als agremiats a la reunió que se celebrerà lo dia 14 del actual á las sis de la tarde en les Casas Consistorials d'aquesta ciutat pera la celebració de la Junta d'agravis y pera l'examen del repartit y judici d'agravis.

Reus 12 Juny 1899.—Lo Síndich, Lluís Quer.

Registre civil

dels dies 10 y 11 de Juny 1899

Naciments

Amalia Sardà Rosselló, de Romà y Antonia.

Matrimonis

Joseph Correa Molins, ab Maria Porqueras Pagés.

—Tomás Abelló Martí, ab Paula Ferrer Bufill.

Defuncions

Cap.

Secció religiosa

Sant d'avui.—Sant Antoni de Pàdua.

CULTS RELIGIOSOS

Parroquia de Sant Francesc

Avui aquesta Parroquia celebra la festa dels glòriosos Sants Antoni de Pàdua ab los cults següents: A dos quarts de vuit del matí comunió general que repartirà lo Rvnt. P. Pascual Otero, religiós franciscà, previa plàctica preparatoria. A dos quarts de deu missa solemne ab sermó á càrrec del expressat Pare y á las sis de la tarda Rosari cantat, novena y sermó predicat per lo mateix sagrat orador.

Pera solemnizar aquesta festa hi haurà tronada, cossos, focs artificials y altres diversions en lo barri del Sant.

Sant de demà.—Sant Basili.

Secció comercial

Bolsí de Reus

CARRER MONTEROLS, NÚMERO 27
Cotisiació á Barcelona á las 4 de la tarde del dia d'ahir.

Interior	61.35	Cubas del 86	68.56
Orenses	12.85	Cubas del 90	59.56
S. Juan	12.85	Aduanas	90.75
Norts	55.20	Ob. 500 Almansa	84.75
Fransas	44.75	Id. 300 Fransa	"
Filipinas	78-		

Exterior	65.95	Norts	
París	22.90	Londres	30.95

Se rebén órdens pera operacions de Bolsa. Compra y venta al contat de tota classe de valors cotisables de Borsa. Descompte de cupons y compra de monedas d'or de tots los païssos.

Cambis corrents

en lo dia d'ahir donats per la Junta Sindical del Colegi de Corredors de Comerç de la plassa de Reus.

CAMBIS EXTRANJERS

Op. Pias. Diner. Paper

Londres 60 días fetxa. 30.50

> 8 » »

Londres vista

París 60 días fetxa

París vista

Perpignà vista

VALORS LOCALS DINER PAPER OPER.

ACCIONS Pias. Pias.

Gas Reusense. 600

Industrial Farinera 500

Banch de Reus de Descomptes

y Prestams 495

Manufactura de Algodón 90 100

Companya Reusense de Tran-

vias

Companya Reusense de Trá-

nvias privilegiadas de cinch

per 100 200

Primer. Concert per las germanas Srtas. Perez que executaran les pessases següents:

1.ª Cavalleria Rustica, Intermezzo, Siciliana y Brindis.—2.ª Avis Perla, Polka.

Segon. Deu cuadros del Cinematógrafo.

Títol dels quadros: Primer, «Corridas en sacosa».

Segon, «Caballeria salto de obstacles». Tercer, «Mr. Trevey con su sombrero de transformación». Quart,

«Tranvias en el Canal (Venecia)». Quint, «Llegada de un tren á Lyon». Sisè, «Ejercicios á la bayoneta». Seiè, «Patinador grotesco». Octau, Narón ensayando venenos con sus esclavos». Novè, «Botadora de un aca-

rado». —10, «Cortejo de la Reina y Embajadores (Inglaterra)» de doble duració.

Dijous, dia de moda, extraordinarias sessions ab un escollit repertori.

Im p. de C. Ferrando.—Plaza de la Constituciò.

2.ª Alumbrat elèctrich

3.ª Gas Reusense

4.ª Anuncis particulars

5.ª ESCORIAS THOMAS.

6.ª Vegers l'anunci de la quarta plana. Dirigir-se á casa Gambús, carrer de la Villa

Bou 12.

7.ª LLET PURA DE VACA

8.ª VACAS SUISSAS

9.ª Hort de Pau Abelló

10.ª Se ven al carrer primer del Roser núm. 4.

11.ª Diversions públicas

12.ª Pabelló Artstich

13.ª SITUAT A LA PLASSA DELS QUARTELS

14.ª Sorprendents sessions per avuy dimars de 8 á 12 de la nit.

15.ª Primer. Concert per las germanas Srtas. Perez que executaran les pessases següents:

1.ª Cavalleria Rustica, Intermezzo, Siciliana y Brindis.—2.ª Avis Perla, Polka.

Segon. Deu cuadros del Cinematógrafo.

Títol dels quadros: Primer, «Corridas en sacosa».

Segon, «Caballeria salto de obstacles». Tercer, «Mr. Trevey con su sombrero de transformación». Quart,

«Tranvias en el Canal (Venecia)». Quint, «Llegada de un tren á Lyon». Sisè, «Ejercicios á la bayoneta». Seiè, «Patinador grotesco». Octau, Narón ensayando venenos con sus esclavos». Novè, «Botadora de un aca-

rado». —10, «Cortejo de la Reina y Embajadores (Inglaterra)» de doble duració.

Dijous, dia de moda, extraordinarias sessions ab un escollit repertori.

16.ª Im p. de C. Ferrando.—Plaza de la Constituciò.

17.ª Gas Reusense

18.ª Alumbrat elèctrich

19.ª Establert ja i servey del alumbrat elèctrich, aquesta Societat suministrará lo fluit

ahont vulga que s'demani, desde la posta á la sortida del Sol, baix los mateixos preus

establerts, á saber:

20.ª Una lámpara incandescent de 5 bugias, pessetas 1.25 al mes.

21.ª > > > de 10 > > 1.75 al >

22.ª > > > de 16 > > 2.50 al >

23.ª > > > de 25 > > 3.75 al >

24.ª UN KILOWAT-HORA (que representa aproximadament lo consum

d'una lámpara de 10 bugias durant trenta horas) pessetas 0.50.

Així mateix continuará practicant gratuitament las instalacions particulars.

Reus 19 de Maig de 1899.—L' Administrador.

25.ª LIBRERIA

26.ª Singles 12 REUS

27.ª Cumplert assortit d'objectes d'escriptori. Id. id. de llibres de 1.ª ensenyansa. Id. id. de

llibres ratllats. Id. id. de tota classe de paper. Plomas, quaderns, carnets, llapis

etc. etc.

28.ª TOT A PREUS VENTAJOSOS.

29.ª No vos equivoquèu.—Singlers, 12.—Reus.

30.ª

31.ª

32.ª

33.ª

34.ª

35.ª

36.ª

37.ª

38.ª

39.ª

4

**Libre important
CARTILLA RÚSTICA
PER US DELS PLANTADORS**

DE

Vinyas Americanas

Aquest llibre, conforme lo seu nom indica, es de gran interès actualment à tois los pagesos y propietaris de vinyas, tota vegada que en ell à més de donarre compte dels importants temes que foren objecte de discussió en lo congrés que se celebrà en Sant Sisterni de Noya, s'hi troben esplícadas ab claretat toas aquellas operacions y cuidados que indispensablement requereix lo cultiu del nou cep americà, entre autres: multiplicació y plantació de la nova vinya; empelt; poda, y espampolar y de abonar y fermar las vinyas, etc.; etc.; seguit d'altres no menos importants datos molt dignes de tenirse en compte sobre la manera de conduir la verema, modo d'obtenir bons vins negres, blanxs y rosats, y cuidados de que deuen ser objecte los cellers; segons instruccions que al objecte donan los més pràctics e intel·ligents viticul·tors d'Espanya y França; tot ab lo si d'obtenir le millor rendiment possible del vi, pera que puga compensar los costosos sacrificis que requereix la plantació de la nova vinya.

Forma aquest llibre un volum en octau de més de 400 páginas en bon paper y clara impresió, enquadernat à la holandesa y's ven en aquesta Imprenta, al preu de UNA PESSETA.

REUS - 1899 - 1000

PARRUCCERIA BADAT

INSTITUT VACUNÓGENO SUÍS
LAUSANNE

Dipòsit exclusiu à Reus

D. ANTON SERRA (farmacéutich)
Arrabal Santa Anna, 80.

LÍNEA

	Ptas.
Tubo pera 2 ó 3 vacunes.	1'00
Tubo pera 8 ó 10 vacunes.	1'50
Tubo pera 20 ó 25 vacunes.	3'00
Estoig sb 5 tubos pera 2 ó 3 vacunes.	4'00

PULPA	Ptas.
Placas pera 3 á 4 vacunes,	1'50
Placas pera 6 á 8 vacunes.	3'00
Frascos pera 25 vacunes.	8'00
Frascos pera 50 vacunes.	15'00

PER A ADOB DE TOTAS AS CULLITAS Y CULTIUS

INDISPENSABLE Y DE EXCELENTS RENDIMENTS

LO COMBINAT EMPLEO DE LAS

ESCORIAS THOMAS

COM ADO FOSFATAT

GARANTIZADAS PURAS

SOLUBLES AL CITRAT

SALES DE STASSFURT

COM ADOB POTASSICH

EN LAS FORMAS DE

SULFAT DE POTASSA, CLORURO DE POTASSA,
SALS CALZINADAS RICAS EN SULFAT DE POTASSA,

KAINITA, ETC.

baix garantia del Sindicat de vendes de STASSFURT.

Lo més econòmic, lo més eficàs, lo més durader

- < Is 67-1
- < Is 67-2
- < Is 67-3
- < Is 67-4

NITRAT DE SOSA

ADOB AZOAT

DE GRADUACIÓ GARANTIDA DE 15 1/2 A 16 0/10 AZOE Y D'EFECTES RAPITS Y SEGURS

Dirigirse pera prospectes e informes sobre l' empleo

Si espanyol

A D. OTTO MÈDEM.-VALENCIA

No soy europeo, soy inglés, 15.-Reus.

Publicacions regionalistes que s'reben en aquesta Redacció.

«La Rensixensa», diari de Catalunya, «La veu de Catalunya», diari quinzenari, «L'Aurora», mensual de Catalunya, «Lo Teatre Regional», setmanari de Barcelona.—«La Veu de Montserrat», setmanari de Catalunya, de Vich.—«La Costa de Llevant», setmanari de Catalunya, de Blanes.—«L'Olot», setmanari de Catalunya, de Olot.—«Las Cuatre Barras», setmanari de Catalunya.—«La Veu del Vallès», setmanari de Catalunya, de Girona.—«El Vendrellense», setmanari de Cataunya, del Vendrell.—«La Revista Gallega», setmanari de La Coruña (Galicia).—«Euskalduna», «Euskalzale», setmanaris de Bilbao (Biscaya).—«El Eco del Guadarrama», setmanari de Alcañiz (Aragó).

PAPERS PINTATS

PERA HABITACIONS

Glassat pera cristals

Varis fabricants, nacionals y extranjers, han creat convenient establir a Barcelona un dipòsit pera que el públic puga adquirir dits gèneros al mateix preu de fàbrica, es situant en los carrers Petritxol, núm. 9, y Roca, núm. 22.

OBRA NOVA

Fills Ilustres de Reus

Francisco Gras y Elias

3 pesetas exemplar.—Se ven en aquesta Imprenta.

La Regional Telefónica

AVIS

en «comitè 39» se dóna a les fincas de recreo situades extramurs d'aquesta ciutat, que desitgen abonar-se aquesta Ràdiotelefònica Urbana, se serviran donar avis en aquesta Central, Arribal de Santa Agnès número 38, segon, ahont se li facilitaran les condicions d'abonar.

Reus 1 de Juny de 1899.—L' Administrador, Auguste Apelme Gnasch.